

## IV.

Om Eftermiddagen sad Sigrid og den lille Dagny nede paa Stranden og legede. Luften var stille, og ogsaa Havet havde lagt sig til Ro efter de forudgaaende Dages Uvejr. Dagny havde samlet en Del Rullesten, som hun med stor Samvittighedsfuldhed stablede op og byggede Huse af. Sigrid derimod sad tankefuld for sig selv og lod Haandfuld efter Haandfuld af det hvide Sand rinde langsomt ned mellem hendes Fingre.

Ogsaa for disse To havde Dagen haft sine bevægede Timer, og det var Eftervirkningen af disse, der endnu gjorde Sigrid saa usædvanlig tavs og fraværende. Noget før Middag var de begge bleven kaldt ind til deres Fader, der havde taget dem op til sig og kysset dem saa længe og inderligt, som om det havde været deres Fødselsdag. Men endnu mere overraskede var de bleven, da han efter Middagsmaaltidet havde sagt til dem, at de skulde tage deres Tøj paa og følge ham ud at spadserere. Sligt var ikke hændet dem, saa langt de kunde huske tilbage. Endnu da de stod med Hattene paa, turde de ikke tro, at de virkelig havde for-